

Sammenfattende er det kommunens opfattelse, at man hidtil har haft mere end positive erfaringer med disse tværgående foranstaltninger, idet man i modsætning til de mere individuelle forløb har haft mulighed dels for at iagttage klienten i en arbejdende gruppe, dels og især for at vurdere hans forudsætninger for overhovedet at påtage sig et erhvervsarbejde eller for at påbegynde en uddannelse.

Socialforvaltningen har således hurtigere og mere realistisk kunnet arbejde sig frem til den gruppe, der har behov for en mere dybtgående revalidering eller i visse særlige tilfælde for tilkendelse af invalidepension.

Endelig har *Ålborg kommunes sociale udvalg* oplyst, at man i kommunen henviser unge, hvor en forsorgssag trækker ud, til en samtale med forvaltningens ungdomsrådgivning, der yder støtte af socialrådgivere og pædagoger til alle unge, og som i øvrigt har tæt samarbejde med forvaltningen. Det er klart indtrykket, at man kommer „tættere på“ de unge og deres problemer, og at man derfor har bedre forudsætninger for at hjælpe dem mere konstruktivt.

Man står i øvrigt over for — efter initiativ fra en af forvaltningens behandlergrupper m. fl. — at tage tæt kontakt med arbejdsformidlingschef og forstander for Specialarbejderskolen med henblik på en praktisk indsats for etablering af egnet kursus og/eller opskoling af unge.

Der har tidligere kørt forsøgsvis arbejde på dette område, men man har nu tanker om etablering af en mere systematisk virksomhed på hele dette område.

Spørgsmål 52:

Hvorledes kan efter ministerens mening sikres, at unge i alderen 16-18 år, der har meget dårlige skolekunderskaber, bevarer kontakten til uddannelsessystemet? Hvilke uddannelsesforanstaltninger er der for den nævnte gruppe? Hvem betaler udgifterne, og hvorledes sikrer man, at de bliver udnyttet?

Svar:

Socialministeriet har bedt om en udtalelse om spørgsmålet fra undervisningsministeriet og arbejdsministeriet.

Undervisningsministeriet har oplyst, at den udvidelse af undervisningspligten fra 7 til 9 år, der er gennemført ved lov nr. 121 af

17. april 1972, således at det 8. skoleår er obligatorisk i skoleåret 1972-73, og det 9. skoleår bliver obligatorisk fra skoleåret 1973-74, har til formål at sikre, at alle unge får en grundlæggende almen uddannelse af mindst 9 års varighed. Der blev knyttet visse snævre dispensations- og fritagelsesmuligheder til udvidelsen, og disse muligheder er i 1972-73 blevet udnyttet af ca. 200 elever. Først i løbet af efteråret 1973 vil det kunne gøres op, hvor mange elever der har opnået dispensation fra det 9. skoleår alene.

For de 16—18-årige (10.-12. skoleår) er deltagelse i fortsat skolegang og uddannelse principielt frivillig indtil videre. Der består en række tilbud, hvoraf de følgende er „åbne“ i den forstand, at der ikke kræves særlige skolekunderskaber eller opfyldelse af andre adgangsbetingelser:

- 1) folkeskolens 10. klasse
- 2) de traditionelle lærlinguddannelser
- 3) de nye erhvervsfaglige grunduddannelser, der er under opbygning på forsøgsbasis efter lov nr. 291 af 7. juni 1972
- 4) efterskoler og ungdomskostskoler samt landbrugsskoler og husholdningsskoler
- 5) deltidsundervisning i den kommunale ungdomsskole for 14—18-årige.

Der findes ikke særlige uddannelsesforanstaltninger for unge med „meget dårlige skolekunderskaber“ bortset fra den specialundervisning for handicappede, herunder svagtbegavede, der findes inden for folkeskolen og ungdomsskolen, og som planlægges etableret inden for de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Regeringen påtænker, som det er bebudet i åbningstalen, at fremsætte forslag til en folketingsbeslutning om en 12-årig skole- og erhvervsuddannelse for alle. Et forslag hertil er under udarbejdelse i undervisningsministeriet, og det vil formentlig være hensigtsmæssigt i denne forbindelse at drøfte også de særlige problemer, der vedrører den gruppe af unge, hvis udbytte af undervisningen i den 9-årige grundskole har været relativt beskedent, eller som af andre grunde ikke er motiveret for at fortsætte deres uddannelse.

Arbejdsministeriet har oplyst, at aldersgrænsen for alle arbejdsministeriets uddannelser normalt er 18 år. Baggrunden for dette er ønsket om, at de unge fortrinsvis følger ungdomsuddannelserne, herunder